

Վահան Տերյան

Դանդաղ սահում են օրերը դժկամ...

Դանդաղ սահում են օրերը դժկամ,
Անձրև՝ ու քամի՝, տրտռ՝նջ ու թախի՛ծ.
Լույսերըս ոսկի ընկան ու հանգան
Ցաված է սիրտըս, փայփայեցե՛ք ինձ...

Լռել է հեռվում երգը ցնծության,
Եվ գուցե չըկար իմ ծնված ժամից,
Գուցե ես ինքս եմ հնարել նրան,
Որ սուտ հուշերով մխիթարեմ ինձ...

Տխուր ամպերը կամար են կապել.
Անձրև՝ ու քամի՝, տրտռ՝նջ ու թախի՛ծ,
Դուք կարող եք գեթ սուտ սիրով խաբել,
Հիվանդ է սիրտըս. փայփայեցե՛ք ինձ...
